XVI-ik évfolyam. 44-ik szám. Kőszeg, 1896. november 1-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fir. — Hirdetések nagyság szerint.

Választás után.

A kőszegi választó kerület polgársága mult szerdán, e hó 28-án legszebb alkotmányos jogát gyakorolta és megválasztotta öt évre országos képviselőjét. A választók nézete a megválasztandó képviselő pártállására való tekintetből kétfelé irányult és azért bizalma is megoszlott. Egyik része a szabadelvü irányt követve, vagyis jobban mondva a kerület helyi érdekeit tartván szem előtt, *Szájbely* Gyula volt országos képviselő körül csoportosult, mig a másik része az országbau alakult uj párt, az ugynevezett néppárt elveit tevén a magáévá, jelöltként *Vadász* Zsigmond modosi ügyvédet fogadta el. E kettő között került a dolog választásra, melynek harczából régi ismert emberünk, *Szájbely* Gyula került ki győztesként. A kőszegi kerületnek tehát ez idő szerint megválasztott képviselője: *Szájbely* Gyula.

Vizsgáljuk már most meg a magunk speciális szempontjából, valjon ez a választás szerencsésnek mondható-e? A felelet erre nem nehéz, mert csak igenlő lehet. *Szájbely* az, aki eddig is szivén hordozta kerülete speciális érdekeit; a ki közhasznu intézmények létesitését szorgalmazta és istápolta; a ki egyesek és testületek ügyes-bajos dolgaiban közvetitő szerepet szivesen vállalt és általában mindenütt szerepelt, a hol pénzzel és tettel lenditeni kellett valamit. Háladatlanság lett volna öt elejteni a választáskor, elejteni azt, a ki többet tett érdekeinkben valamennyi elődeinél. Megválasztottuk ujra és e választásban meg van záloga annak, hogy a jövőben is emberünk lesz *Szájbely*, akit ott fogunk találni, ahol teremteni kell; aki kész lesz a kerület érdekeiben a cselekvő részvételre. Templomok ékességei; közmüvelődési intézmények, vállalatok létesitése és prosperálása; egyesek ügyeinek jobbra fordulta eddig és *Szájbelyt* dicsérik; az ő törekvéseinek meg lesz a foganatja ezután is. Mondja bár valaki *Szájbely* szereplését érdekképviseletnek is, — mindegy. Okszerü folyamánya ez az általános irányzatnak. Némelyek hanyatlást látnak ebben, mások okosságot, józanságot, mert hiszen a politikának az érdek az éltető eleme s ezek talán nem idegenkednek attól sem, hogy a közhatalomban való részesedés tisztán az érdekképviseletre alapittassék. Nagyon természetesnek találjuk, ha a társadalom azon rétegei, melyek tevékenységüket kizárólag az anyagi eszközök előteremtésére szentelik, és pedig sokszor az összesség érdekének rovására, nem maradhatnak hátra; beleszólnak a választási zajba, tömörülnek, fölemelik szavukat s oly igéreteket követelnek a jelölttől, melyeknek teljesitése az ő anyagi és szellemi haladásuknak javára válhatnak. Ma, mikor a képviselőség nem érdem többé, oly jelöltet szoktak keresni a választók, ki által valamit nyerhetnek. Kötelmi jogviszony létesül a választók és képviselő között bizonyos elv alapján: „megválasztalak, ha segitesz rajtam; rád szavazok, ha érdekeink szószolója leszesz.“

Majdnem igy cselekedett most, az utolsó választás alkalmával a kőszegi kerület választó polgárainak a többsége. Helyesen cselekedte s meg vagyunk győződve róla, hogy a kisebbség is el fogja ismerni, ha most nem is, hát idővel — hogy a választás eredménye megfelel specziális érdekeinknek s nem válott kárára Kőszegnek.

Nyugodjék tehát bele az ellenfél is az alkotmányos csata ily kimenetelébe s hasson mindkét párt oda, hogy a közös érdek sugalta tevékenység kifejtésében válvetett iparkodás honosuljon meg — itt Kőszegen és az egész kerületben.

A választás.

A mult szerdán Kőszegen megejtett országgyülési képviselő-választásról a következőkben foglaljuk össze értesitésünket:

Az utcza képe.

A választás előestéjén mindenki a következő napon megtartandó választásról beszélt s a hatóság, valamint a pártok vezérférfiai megtették a döntő csatára nézve a szükséges előintézkedéseket. A mérkőzés helyéül a városkör templom-tere szemeltetett ki, a hol még az este városi bódékból kombinált két helyiséget rögtönöztek a döntnökök számára. Kortes zászlókat nem lehetett még látni és a fehér (*Szájbely*) és (*Vadász*) piros tollak is csak itt-ott tünedeztek elő a fövegeken. A hadkiegészitő parancsnokságok azonban mindkét félnél lázas tevékenységet fejtettek ki, szétmenvén a szélrózsa minden irányába hadaik összegyűjtésére. A csatamezőre való felvonulást Szájbely felső-vidéki csapatteste kezdette meg, mely *Szorják* Hugó fővezérlete alatt még kedden este szállotta meg a várost. A felvonulást sokan nézték az utczákon, hol a kösönség apróbb és legapróbb része pártállása szerint éljenző alakokat és csoportokat szolgáltatott. Az észlelt hangulat a néppártnak kedvezett. A néppártott éltette szüntelenül a részőket mindenből kivevő gyereksereg. A más nézeten levő és kocsikon be-berobogó hadinép az éljen- és abczug-

TÁRCZA.

Czipra.

Irta: POLGÁR GÉZA.

Az az édesdeden csobogó patakocska mesélte el, fűnek, fának, bokornak; onnan a lenge szellő szárnyain jutott el a csacsogó madárkákhoz az a mese, a mely tőlük hozzám szállott és én úgy el tudok tünődni, a csodaszép Czipra sajátságos históriáján. Tüzes vere gyujtó szikrákat hajtott az ő mélységesen fürkésző szemeibe s jó és rossz sorsban egyaránt a szabadságszeretetre ingerelte őt. Ebben jócskán volt része Cziprának, mert azt tehetett, amit akart vajda apja viskójában, amely ott roskadozott annak a sokat tudó pataknak a partján, annak a szomorúan susogó gesztenye falomb árnyékában. És ez mind a Vasváry báró birtokán feküdt. Itt élt Czipra, ebben az utált környezetben, amelyet mindenki rettegett, mert a sok rongyos czigány felelmetes viselkedése, rossz hire elijesztette az embereket a környékről. Hét vármegyében sem volt olyan szép leány, mint aminő Czipra volt. Paráz szemei felejthetetlen emléket égettek annak a lelkébe, aki egyszer közéjük lézett. Bogár fekete haja rendetlenül omolt alá, szinte vöröses barna nap égetett vállán. Hiszen egyebet sem tett egész napon át, mint segitett dolgozni az öreg vajdának, amikor az hajlitgatta az izzó vasakat, amelyeket aztán karjára vett kosárral hordozott szerte a faluban, hogy pénzzé vagy elemózsiává tegye.

Júszó, — a vajdának haragos ellensége, egy dell termetü czigánylegény, mindég ott settenkedett a szépséges Czipra körül, de az öreg villámos tekintete, meg az a meg-meglorgatott kalapács elüzte Juszót, és igy csak lopva találkozott szeretőjével. Ilyenkor ha összejöttek, sokáig elbeszélgettek. Sokáig elábrándoztak ama szenvedélyesen bánatos hegedüszó mellett, amit Juszó csalt ki rozzant szerszámából. Minden földi boldogságukat a körül a piczi máglya körül találták föl, melyet néhány galyacskából összeróttak és a melyen megsütögetve egy-egy darabka hust — elbámultak mindaddig, amig valamelyik purdé széjjel nem rebbentette őket azzal a hirrel, hogy jön a vajda. Nem féltek ők ketten senkitől sem, csak attól, ha az öregen kivül rájuk ijesztett a gazdag Vasváry báró délczeg katona fia, aki naponta arra lovagolt és akit a czigányleány, tudtán kivül csábitgatott oda elbűvölő szepségével. Czipra ilyenkor félve borult Juszó kebelére, akinek szemei szinte vérbe borultak a huszár láttára, aki talán már egyszer-másszor meg is csipkedte a Czipra napsütötte arczát.

A fiatal báró egy szép napon beállitott a toprongyos vén czigányhoz, hogy elkérje a leányát s csak nagy nehezen tudta megértetni az öreggel, hogy a leányát feleségnek akarja, nem csak szeretőnek. Igen sokáig tamáskodott az öreg, azonban a fiatal báró hatalmas nagy összeget igért az öreg vajdának, ha odaadja a leányát, sőt ki is rakta az öreg elé az ezresbankókat. Leirhatatlan az a zavart, bizonytalan állapot, amelynek hatása alatt az öreg leányát a bárónak átengedte. A leány nem ellenkezett, mert tudta, hogy el van veszve, ha apjának, a kérlelhetetlen szigorú vajdának szót nem fogad.

* * *

Czipra el sem búcsúzott semmitől, senkitől. Ugy hagyta el szótlanul a viskót, a csacsogó patakot, a purdékat, a vajdát, mint a fonnyadtan elhulló falevél az ágat. Még Juszóval sem találkozhatott, mert a báró tüstént elvitte őt magához. Nemsokára ragyogó uj ruhába öltöztette Ciprát, neveltette, mivelte a lelkét, eszét; még a szivét odaszoktatta a magáéhoz, hatalmas, rendithetetlen türelmével, csodaszerüen forró szerelmével. Cziprából előkelő asszonyt teremtett egy év alatt és feleségül is vette. Báróné lett a szegény, mindenünnen kiüzött czigányleányból; a férjét, aki őt ennyire szereti, imádja, holott ura és parancsolója: Czipra lassanként meg is szerette. Már-már elfelejtett mindent, ami még csak emlékezetben is odafűzte volna a czigánysátorhoz. Jóllehet mindene megvolt Cziprának, mégis hiányzott valamije, amit nem tudott szóba foglalni, amit nem tudott kifejezni, de a mi bántotta a szivét, nem hagyta nyugodni a lelkét. Hiába fogatta a báró, hogy valljon meg mindent, nem tudott czélt érni vele. A báró Juszóra gondolt, de neje ezeket a gondolatokat eloszlatta epedő csókjaival, szerető öleléseivel. Lassan-lassan beletörődött a báró, neje sajátszerü viselkedésébe, amikor a titok kideritésére váratlanul alkalom kinálkozott. Egyszer amint együtt ültek, szerelmesen átölelve egymást, mélabúsan szólalt meg a távolban egy szál hegedü hangja. Szomorú volt a nóta, amelynek hangját erre hordta a titokzatosan susogó szél. Tudta az, hogy hova szállitsa ezeket a reszkető hangokat: a Czipra szivébe!

És ezek a hangok csak élesztették a lelkében szunnyadozó szenvedélyt. Igy húzta ezt a nótát Juszó is, de hányszor . . .. akkor, amikor a patak partján az apja viskója mellett elábrándozott Czipra a Juszó meg a maga boldogságán. . . . De nem szólt semmit a férjének, mert hisz őt szeretnie kell, — megcsalni halált érdemlő büntet volna. Csak két könycsepp gördült alá barna arczulatján; ezt el nem titkolhatta, mert ezek az ura kezefején folytak széjjel.

Elmult azonban ez is, mint egy édes-bús röpke álom. Czipra most csak arra kérte az urát: engedné meg neki, hogy egy napon át azt tehesse, amit akar, de — egyedül. Minden boldogsága ettől a naptól függne.

kiállításokat közönyösen vette. Sietett táborhelyére, hogy erőt gyűjtsön a fegyverforgatáshoz, a végső küzdelemhez.

A másik fél, mely jobbára a Gyöngyös mellékéről s a hegyaljáról toborzotta csapatait, az előző napon távol maradt és csak reggelre a bálháznál magába fölvett kőszegi helyőrséggel foglalta el kitüzött hadállását. Ez az ellenfél a kedvezőtlen terepviszonyok daczára bámulatos kitartással és rendben kezdett operálni, de vezéreinek csekély száma és az intézésben való járatlansága miatt nem számithatott a győzelemre.

A szavazás.

A választás napján egyik-másik helyről katonai asszisztencziával rukkoltak be a választók. Katonaság foglalt állást a választási helyen és elzárt több utczát, Rohonczon, Bozsokou már előzőleg is katonaság őrködött a rend fölött, de közbelépésre sehol szükség nem volt. A stratégiai felvonulás mindkét részről jóval 9 óra előtt történt meg. *Szájbely* pártja a *Waisbecker* féle vendéglő előtt, a *Vadász*-é a plebánia-templom és Chernel-utcza torkolata között állott fel. Kettejök között, közvetetlenül a sz. Háromság-szobor mögött 2 szavazó-bódé disztelenkedett. A választást *Nagy* Jenő megyei tisztiügyész, választási elnök vezette, aki egyuttal az első szavazatszedő küldöttségnek is elnöke volt, helyettese *Steierlein* Gábor, jegyzők *Auguszt* János és *Marton* Károly. A második szavazatszedő küldöttség elnöke *Markovits* József, egyuttal helyettes választási elnök, helyettese *Miske* Kálmán báró, jegyzők *László* Kálmán dr. és *Draskovits* Imre. Bizalmi férfiakul a *Szájbely*-párt *Binder* Jánost, *Kirchknopf* Mihályt, *Kőszegi* Józsefet és dr. *Stár* Lajost küldötte. A *Vadász*-párt részéről *Kerner* Ignácz, *Kincs* István, *Nagy* Ignácz és *Szomor* Lajos szerepeltek. ½9 órakor *Nagy* Jenő elnök felolvasta az ajánló leveleket, melyek szerint a szabadelvü párti választó polgárság *Szájbely* Gyula, a néppárt *Vadász* Zsigmond jelöltre kérik a szavazás elrendelését. Miután több jelöltet nem ajánlottak, elnök fel órát tüz ki az esetleges többi jelölt bejelentésére s azután megkezdeti a szavazást. A határidő eltelt s ujabb jelöltet nem léptettek fel. Az elnök erre 9 órára kitüzte a szavazás megkezdését.

A szavazás megkezdése tekintetében a sors a *Szájbely*-pártnak kedvezett. Elsőnek *Szájbely* nevét huzták ki. Az ő pártja kezdte tehát a szavazást és pedig az első szavazatszedő bizottságnál (a Strucz felöli bodéban) Kőszeg város, a második szavazatszedő bizottságnál (Ecker vaskereskedése előtt) Kis-Pöse választó polgárságának *Szájbely* mellett levő része. Eleinte lassan haladt a szavazás, de később mindjobban ment előre és folyton változott a mérleg.

Mig bennt a két bódéban folyt a szavazás, az utcza mulatott. A *Szájbely*-pártiaknak terénumába eső két nagy vendeglőben mindig erősitéseket lehetett találni s a zenekarok nem fukarkodtak játékukkal. Itt pezgő élet uralkodott. Fent a *Vadász*-pártiak tömörebben állottak egymás mellett s nem széledtek annyira szét, mint ellenfeleik. Helyök nem volt olyan kedvező fekvésü, mint az alsóknak s összeköttetésük a szavazó helylyel is lazább. Bizni mindkét fél bizott a győzelemben, de a távolálló valószinübbnek tartotta a *Szájbely*-párt győzelmét. Ez be is következett. Az első szavazatszedő bizottságnál szavazott községekből d. u. ¼4 órakor nem jelentkezett voksoló s azért itt előbb tüzték ki a záró órát. 929 szavazatot számlálták össze s *Szájbely* több-ége 195 volt. A második bódéban tovább jelentkeztek még a szavazók s itt 6 óra 6 perczkor tüzték ki a záró órát. E küldöttségnél *Szájbely* sokáig kisebbségben volt, de végre 1[illegible] szóval itt is túlhaladta ellenfelét. A végső eredményt a következőkben konstatálták: szavazott összesen 2050 választó, s ezek közül 1130 *Szájbely*-re, 920 *Vadász*-ra. *Szájbely* többsége eszerint 210 szavazat.

A kihirdetés.

A záró óra letelttével az elnök 7 óra 10 perczkor bezárta a választást és a küldöttségekben hozzáfogtak az időközben már elkészitett jegyzőkönyv bezárásához és aláirásához. Mikor minden rendben és készen volt, köszönetet mondtak *Nagy* Jenő elnöknek páratlan eljárásáért és fárasztó munkájáért s azután a küldöttségek tagjai, élükön az elnökkel felmentek a Strucz vendéglő 5. sz. szobájába, hol a Rohonczról sürgönyleg behivott *Szájbely* is időközben megjelent és fogadta hiveinek és tisztelőinek gratulácziói. Az elnök a szoba balkonjáról hirdette ki az oda lent türelmetlenül várakozó népnek a választás eredményét. Stentori hangon beszélt s midőn *Szájbely* Gyulát a kőszegi kerület megválasztott országos képviselőjének jelentette ki, oda lent felhangzott az éljenzés, majd pedig, mikor az elnök visszavonult, a *halljuk*.

Ez az uj képviselőnek szólt, akit a nép látni, hallani akart, de a ki az időpontot nem vélte alkalmasnak a bemutatkozásra és bizalmas körben tett kijelentése szerint később meghatározandó időben fogja csak választóit fölkeresni s bizalmukért köszönetét kifejezni.

Az est.

Nem várt szép rendben és csendben oszlott szét mindkét párt csapata a csatatérről. *Vadász* pártja, mint megvert fél, legelőször üritette ki a teret, de fobb emberei azzal, a kiért a csatát megvivták, a bálházban gyülekeztek, hol dorokas pártestélyt tartottak. Ünneplésük tárgya *Vadász* Zsigmond jelöltjük volt, aki megköszönte a támogatást s a kit pártja biztositott további ragaszkodásáról. *Szájbely* szükebb körben a Struczban vacsorázott s 10 óra tájban hazahajtatott Rohonczra, kortesei pedig a *Waisbecker*-vendéglőben töltötték az estét s természetesen a diadalmas hadjárat fázisait hányták-vetették. A legénység érdemesebb része is mulatott s túlnan, innen is szólt a zene, hangzott a kortes-nóta, mintha csak ujra föl kellene venni a harczot. Harcz? Elég volt belőle. Kérünk békét s legyen is csend közöttünk, mint a földre borult éjszakában.

A mandátum átnyujtása.

Szájbely az ő mandátumát nem kivánta meg a választás napján és Kőszegen átvenni, hanem arra kerte *Nagy* J. választási elnököt és a küldöttség tagjait, hogy azt más nap, vagyis csütörtökön rohonczi kastélyában tehesse meg. ahová őket és főkorteseit meghivta. Ugy is tett minden. amint *Szájbely* kivánta. Csütörtökön d. u. 1 óra tájban a meghivottak kocsikon Rohonczra hajtattak, ahol idő közben *Nagy* Jenő választási elnök és dr. *László* Kálmán küldöttségi jegyző Szombathelyről szintén megjelentek. A küldöttség, együtt levén, a kastély fogadó termében sietett, hol az elnök beszéd kiséretében átadta *Szájbely*nek a mandátumot, melyért ez köszönetet mondott s biztositotta az urakat, hogy mint eddig, a jövőben is kerülete érdekeit elő fogja mozditani. A kölcsönös üdvözlések után a kastély ura figyelmeztette vendégeit, hogy odakünn teritett asztal vár, a melynél ki-ki, elfogylalván ott helyét, lakmározáshoz látott. Nem hiányoztak a szokásos felköszöntők sem, s tetszett *Markovits* József abbeli inditványa, hogy a választás napjának évfordulója mindenkor Rohonczon találja őket, együtt a szeretett képviselővel.

Készséggel engedett a báró neje kérésének; ő maga lóra ült, s elment a háztól. Czipra, a mint egyedül érezte magát, szótlanul tért szobájába. Itt felredobta minden ékességét, selyem köntösét, amely pompásan feszült meg gyönyörü termetén, felcserélte ránczos piros szoknyácskájával, pitykegombos jancsikájával; fejére piros kendőt kötött. Ezeket magával hozta emlékül, ezekben az emlékrongyokban hagyta el az apja házát. Azután karjára vette a vasszerszámos kosarat és útra kelt gyorsléptekkel, ment egyenesen a viskó felé, amely tájról ujból hallani vélte azokat az édesen zsongó hangokat, amelyek már annyiszor átjárták a szivét. Végre elérte az apja házát. A viskó épp úgy állt ott, mint amikor elhagyta. Ott zsörtölődött a vidám patakocska a partjával, ott susogtak a régi, ösmerős fák is, amelyek láttára hevesen emelkedett a Czipra örömtől duzzadó keble. Csak belül a viskóban volt minden másképp. Az öreg vajda rég elhalt azóta, a purdék megnőttek, más vajda ült a fujtatónál, más volt ott most minden arcz. Kérdőleg tekintettek a jövevényre, aki csaknem reszketett félelmében Juszóra kérdezett, de választ senkitől sem kapott. Egyiksem akarta megismerni Czipra t, egyiksem akart szólni hozzá, habár tudták, hogy kicsoda. Kis várlatva kitámolygott a kunyhóból egy félelmetes alak, egy elmeháborodott tekintetével, kezében hegedüt szorongatott.

Juszó volt. Cziprának még erőre sem volt szüksége, hogy visszatartsa magát attól, hogy ennek az embernek a nyakába boruljon. Juszó végre megszólalt, elmondta, hogy régóta vár már reá, neheztelt is, hogy búcsúzás nélkül ment el, de most örül, hogy visszajött. Tudta, várta őt nehezen. Megkinálta máglyán sütött hussal, huzott most úgy, hogy mindegyikük fektelenül kurjongatni, tánczolni kezdett. Csak egy magas, szép leány nézte Juszót és különösen Czipra t nyugtalanul. Szakasztott olyan volt ez a leány mint Czipra. Talán a testvére. . . Juszó közeledett Cziprához, de ez egy szökéssel kunn termett a kunyhóból. Egyenesen hazafelé vette ú ját, hálát adva Istennek, hogy bintatlanul szabadult abból a rút fészekből. Férje, a báró egész úton nyomon követte, mindent látott, csak azt nem tudta, hogy benn a viskóban mi történt. És ez végzetes volt mindegyikökre nézve. Férje, amint haza tértek, kérte, mondaná meg neki, mi történt ott a kunyhóban. Czipra szomorúan azt felelte, hogy azt magával viszi a sirba! Erre a báró ráparancsolt, hogy tüstént vegye fel azt a ruhát, amelyben tegnap távozott, s hagyja el házát azonnal, mert nem akarja többé útját állni boldogságának. Az asszony fuldokló zokogással esdekelt bocsánatért, de hiába. A báró kitárta az ajtót és minden habozás nélkül úrnak eresztette nejét.

* * *

Benn a czigányviskóban talán még most is folyna a dorbézolás, ha Czipra be nem állit, jajveszékelve a Juszó halálhirével.

Juszó felakasztotta magát, segitsetek!

A lárma, a zaj most elült, de Juszó megmentésére senki sem sietett. E helyett a viskó egyik zugából, mint egy bőszült oroszlán ugrott elő egy magas, szép leány, szakasztott olyan, minő Czipra volt. Talán a testvére. . . Egy szökéssel mellette termett és markolatig döfött egy rozsdás, hegyes tört Czipra szivébe, aki egy jajszó nélkül, holtan rogyott össze.

Ezt Juszóért kaptad, menj utána, ha még most is szereted. . . . . Igy végződött a Czipra szomorú esete.

HIREK.

— **Előléptetések.** Ő felsége — mint azt a Budapesti Közlöny tegnapi számában olvassuk — 1896. november 1-vel *Mazuth* István számfeletti századost a II. Lipót császár 33 sz. gyalogezrednél, a kőszegi katonai alreáliskola tanitóját őrnagygyá nevezte ki. A Kőszegen állomásozó tisztek közül többen lettek előléptetve s ezek neveit a hivatalos lap mai s lapunknak pedig jövő száma fogja hozni.

— **Ujonczok eskütétele.** A közös hadseregbeli, valamint a honvédséghez bevonult ujonczok az egész országban ma esküszenek fel. A 83. gyalogezred itt állomásozó zászlóaljához bevonult ujonczok a tüzér és honvéd-ujonczokkal egyetemben reggel 9 órakor a katonai alreáliskola kertjében állittatnak fel, hol az épület kapujában elhelyezett oltárnál *Beer* Károly katonai lelkész-tanár misét fog mondani és ennek végeztével beszédet intézni az ujonczokhoz. Ezután a zászlóalj-parancsnok veszi át a szót s végre esküre kerül. Lesz diszlövés és defilérozás.

— **Halottak emléke.** Mikor a fehér csillogó dér gyöngyszemei belepik a sárguló rét hervadt virágait s a finom szürke köd megfekszi reggelenkint a város utczáit, akkor üljük meg halottak napját. Ez a nap a fájdalomnak, az elmulásnak, a halottakra való bús emlékezetnek van szentelve. Szegénynek és gazdagnak egyaránt átnyillalik agyán az elmulás, a pusztulás sötét árnya s az öntestet sanyargató remete szavait ismételve szomorúan rendul meg ajkain a kétségbeesés szava: *minden mulandó a földi létben, de Isten minden teremtményei között legmulandóbb maga a gyarló ember* . . . Diszitsük fel virágainkkal, világitsuk ki az enyészet helyét halottak estéjén, hogy küldjön sugárkévéket föl az égboltozat csillagképletei felé, keresse számunkra az ideális kapcsolatot az égi szférákkal, hova kedves halottjaink megtértenek és — várnak reánk.

— **A megye képviselői:** A megye 10 kerületében f. é. október hó 28-án megejtett általános választások alkalmával képviselőkké lettek:

A kőszegi kerületben *Szájbely* Gyula szabadelvü párti 210 szótöbbséggel *Vadász* Zsigmond néppártival szemben. (A kerületet *Szájbely* Gyula szabadelvüpárti képviselte);

a szombathelyi kerületben *Major* Ferencz dr. néppárti 342 szavazattal *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter ellenében. (A kerületet *Ernuszt* Kelemen nemzeti párti képviselte);

a sárvári kerületben *Förster* Ottó párton kivüli 681 szótöbbséggel *Ribényi* Antal szabadelvü-pártival szemben. (A kerületet *Förster* Ottó pártonkivüli képviselte);

a kis czelli kerületben *Győry* Elek függetlenségi-párti 674 szótöbbséggel *Tulok* Benő függetlenségi revizionista ellenében. (A kerületet *Ugron* Ákos függetlenségi képviselte);

a körmendi kerületben *Chernel* György szabadelvü-párti 339 szótöbbséggel dr. *Tom* Béla függetlenségi párti és *Tulok* József néppárti ellen. (A kerületet *Chernel* György sz. p. képviselte);

a rumi kerületben *Buzáth* Ferencz néppárti nagy szótöbbséggel győzött *Békássy* István szabadelvüpártival szemben. (A kerületet *Istóczy* Győző pártonkivüli képviselte);

a német-ujvári kerületben dr. *Rosenbery* Gyula szabadelvü 236 szótöbbséggel dr. *Szemadam* Sándor néppárti ellenében. (A kerületet dr. *Rosenberg* Gyula sz.-p. képviselte);

a felső-eőri kerületben *Radó* Kálmán szabadelvü-párti egyhangulag. (A kerületet *Festetics* Andor volt miniszter képviselte);

a szent-gotthárdi kerületben *Széll* Kálmán szabadelvü egyhangulag. (A kerületet *Széll* Kálmán képviselte);

a muraszombati kerületben gróf *Szápáry* László szabadelvü egyhangulag. (A kerületet *Széchenyi* Tivadar gróf képviselte.

Pártállásra nézve van ezek között 6 szabadelvü, 2 néppárti, 1 függetlenségi és 1 pártonkivüli (revizionista.)

— **Mandatumot nyert földink.** Az idei országgy. képviselő-választások alkalmával a győr-szigeti választókerületben néppárti programmal jelöltként fellépett *Szabó* István, kit a kerület óriási (675) többsége az e hó 28-án megejtett választás alkalmával képviselővé is választatott. *Szabó* István földink, fia néhai *Szabó* István kőszegi ügyvédnek, kinek a 70-es években való közszereplése különösen a magyarositás körül tünt fel. Fiát a katonai pályára szánta és ez ott be is vált. Tiszttársai szerint a hadsereg egyik legjobb vivójául ismerték el. Főhadnagyi rangjáról pár évvel ezelőtt mondott le s letelepedett Győrött, hol általános tisztelet- és közbecsülésnek örvend. Sportkörökben nagy szerepet visz s tagja Győr városa köztörvényhatósági bizottságának. Most országgyülési képviselő lett, mely karrierért lapunk utján legjobb szerencsekivánatainkat tolmácsoljuk.

— **Tánczestély.** A turista-osztály rendező bizottsága a f. é. november hó 7-éu tartandó tánczestélyre a következő meghivót küldötte szét:

Meghivó az 1896. november hó 7-én a bálház termeiben rendezendő tánczestélyre, melynek tiszta jövedelméből az ó-házi ezredéves emléképületnek még hátralékos tartozását akarjuk kifizetni, a miért is mély tisztelettel kérjük, legyen kegyes mulatságunkat becses megjelenésével szerencséltetni és a kitüzött czélt szivesen támogatni. A Magyarországi Turista-Egyesület Kőszegi Osztálya nevében: *Kőszegi* József, titkár. *Markovits* József, elnök. *Freyler* Lajos, alelnök. *Waisbecker* Ede, pénztáros. Az estély kezdete 8 órakor. Belépti dij: személyenkint 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Minden belépőjegy egyuttal számmal ellátott sorsjegy is, melylyel igen értékes tárgyat lehet nyerni. Rendező bizottság: (Következnek azaláirások.)

— **Ifjuságí ünnep.** A pannonhalmi sz. Benedek-rend kőszegi gymnásiumának tanári kara nov. hó 5-én sz. Imrének, a tanuló ifjuság égi védőjének tiszteletére ifjuságí ünnepet rendez, melyre az érdeklődőket szivesen meghivja az igazgatóság.

Az ünnep programmja:

7¾ órakor a tanuló ifjuság áldozik;
8 órakor ünnepies sz. mise;
10 órakor a gymnásium rajztermében énekből, exhortatió- és szavalatból álló iskolai ünnep:

1. *Hymnus.* Énekli az ifj. énekkar.
2. *Sz. István végsóhaja.* Szavalják: *Essö* József IV., *Steierlein* Gábor III. o. t.
3. *Imre herczeg.* Szavalja: *Tóth* István III. o. t.
4. *Jöjj el Szentlélek Úr Isten!* Énekli az ifjuságí énekkar.
5. *Exhortatió.* Tartja: *Horváth* Mátyás gymnásiumi igazgató.
6. *Imre herczeg.* Énekli az ifj. énekkar.
7. *A boldog szüz Máriához.* Szavalja: *Kéri* Sándor I. o. t.
8. *Milyen hát a magyar ember?* Szavalják: *Szathmáry* Dezső, *Schmidt* Jenő IV., *Reindl* Elek, *Marton* Jenő, *Németh* Mátyás III. o. t.
9. *Szózat.* Énekli az ifj. énekkar.

— **Iparos-tanonczok beiratása.** Az épitő iparos-tanonczok teli tanfolyamára, mely november elején nyilik meg, ma d. e. 8—11-ig lehet beiratkozni az iparos-tanoncz-iskola rajztermében.

— **Kápolnaszentelés Rohonczon.** Az ujonnan kibővitett s az apáczák vezetése alatt álló leánynevelő intézetet f. hó 25-én, vasárnap, szentelték fel szép ünnepélyességek közepette. Mise végeztével proczesszió vonult a *Hauser*-féle alapitványi házhoz, melyben az ápáczák vezetése alatt álló leánynevelő intézet van. Az épület gyönyörüen fel volt diszitve, különösen a felszentelendő kápolna, hol a tág tér daczára alig fértek el az ünneplők. A felszentelést *Nagy* Ignácz kerületi esperes végezte fényes segédlettel: *Miholics* inczédi, *Ratarecz* csémi plébánosok, *Majrics* nyug. plébános szentszéki ülnökkel. A szent aktust a gyermekek gyönyörüen előadott karéneke követte, mire aztán *Heisz* káplán lépett a felszentelt kápolna szószékére, a honnan szónoki képességét fényesen visszatükröző remek tartá, szónoklatát melyben megemlékezve a *Hauser*-féle alapitványról, annak czéljáról, vázolta annak közel egy évszázados történetét, magasztalva *Nagy* Ignácz méltó érdemeit, ki tulajdonképeni rendeltetésének adta át a legatumot. Beszéde kitünő, szivhez szóló volt, könnyekre fakasztá a jelen hallgatóságot. Majd köszönet mond *Nagy* Ignácznak, mint az eszme megtestesitőjének, a fáradhatlan apáczáknak, kik a vallásos oktatás mellett az intézet felvirágoztatását annyira előmozditották. Imát küld a Mindenhatóhoz, hogy segitse továbbra is őket, czéljaik kivitelében az Örökkévaló áldását esdi az ujonnan felszentelt kápolnára s megalkotóira. Tudósitónk szerint azonban a szónok nem tett említést *Szájbely* ezer frtos adományáról.

— **Mauzoleum.** *Szájbely* Gy. rohonczi nagybirtokos, országgy. képviselőnk nagy költséggel monumentális családi mauzoleumot épittetett Rohonczon a várkert aljában. Az impozáns épület már készen áll és benne f. hó 24-én helyezték el az első 2 koporsót, melyek közül az egyik édesanyjának, *Szájbely* Józsefnének, a másik unokahugának, az élte virágában elhunyt *Hajek* Irénnek hamvait takarják. Selmeczbányáról szállitották haza a drága halottak hamvait. Legközelebb *Szájbely* édesapjának tetemeit fogják a temetőből a mauzoleumba átszállitani. Folyó hó 26-án kellett volna a megyés püspök ő méltóságának a sirboltot felszentelni, ez azonban a közbejött akadályok miatt egyelőre elmaradt.

— **Zavargások a vidéken.** Mig Kőszeg a választások alkalmával, mondhatnók, teljesen nyugodtan viselte magát, addig a kerület más községeiben a rendet több izben megbontották. Különös a Lékáról és Rohonczról érkeztek hirek, melyek itas választók és suhancok által elkövetett garázdálkodásáról szólanak. A hatóság a mondott helyeken többeket letartóztatott és meginditotta a vizsgálatot.

— **Ingatlanok forgalma a mult hétről.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átirás alá: Pfeiffermann József kőszegi lakos javára a 2613. hsz. szántó vétel jogczimén Glatz Gottlieb és Aloizia bécsi lakosok után 325 frt értékben. — Az 1200. és 1201. hsz. 706. számu ház fele Lauringer Ferenczné, szül. Fuith Vilma kőszegi lakos javára férje ajándékozása folytán 1500 frt becsértékben.

— **Hirdetmény.** A rendőrkapitányi hivatal részéről ezennel közhirré tétetik, hogy mindazon katonailag kiképezett népfelkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a nadtengerészetben, ezek póttartalékában vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá oly katonailag ki nem képezettek, kik népfelkelési rózsaszinü ajánlati lappal el vannak látva, f. é. november hó 14-én reggel 7 órakor a „Zöldfa" vendéglőben személyesen megjelenni, vagy irásban jelentkezni tartoznak. A szemléhez a végelbocsájtó, kilépti bizonyitvány, vagy ajánlati lap elhozandó.

Kőszeg, 1896. évi október hó 27-én.

Porpáczy János,
városkapitány.

— **Gyászrovat.** Kaptuk a következő partet: *Waldmayer* Károly, az Osztrák-magyar bank ellenőre, fájdalmas szivvel jelenti, hogy forrón szeretett édes anyja, özv. *Waldmayer* Györgyné, szül. Spur Mária, kedden, f. é. október hó 27-én d. u. ¼5 órakor hosszas, súlyos szenvedés, a halotti szentségek felvétele után (és a Pápa Ő Szentségének apostoli áldásában is részesülve), életének 79. évében elhunyt. A boldogult földi maradványai csütörtökön, f. hó 29-én délutáni 3 órakor fognak eltemetteini, az engesztelő szent mise-áldozatok pedig pénteken, e hó 30-án délelőtti 9 órakor a Jézus legszentebb Szivéről czimzett városi plébánia-templomban az Urnak bemutattatni. Kőszeg, 1896. évi október hó 27-én. Béke porainak!

— **Szakvizsgálatok.** Erdőőri szakvizsgálatok voltak f. hó 19-étől f. hó 28-ig bezárólag Szombathelyen. A kandidatusok Vas, Zala, Veszprém, Sopron, Fehérmegyéből kerültek ki s a számuk 50.

— **Fölhivás.** A pozsonyi állami elemi tanitónőképző-intézet ujabb megállapodása szerint folyó évi deczember hóban készül huszonöt éves fennállásának évfordulóját megünnepelni. E czélból az intézet igazgatója ismételten fölhivja mindazokat, kik az 1871. év óta a pozsonyi állami tanitónőképző-intézetben tettek tanképesitővizsgálatot, szivesked jenek jelenlegi állapotuk és tartózkodási helyük adatait az igazgatósághoz beküldeni.

— **Elhalasztott vásár.** A f. hó 28-ára eső sárvári országos vásárt, mivel a képviselő választás éppen arra a napra esett, f. é. november 2-ára, hétfőre halasztották.

— **Hol van legtöbb választó?** Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyében 36474 választó polgár van. Torontálban 30372, Vasmegyében 28734, Biharban 27872, Zalában pedig 27088; továbbá Baranyában, Krassó-Szörényben, Mármarosban, Somogyban, Szatmárban, Temesben, Zemplénben a választók száma 20 ezeren fölül van, de a 25 ezeret nem éri el. — 15—20 ezer közt vannak a választók száma a következő vármegyékben: Arad, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Nyitra, Pozsony, Sopron, Szilágy és Tolna vármegyékben. 10—15 ezer választó van: Abauj-Torna, Borsod, Fejér, Gömör és Kis-Hont, Heves, Komárom, Sáros, Szepes, Trenssén vármegyékben. 5—8 ezer választó a következő vármegyékben van: Árva, Bars, Békés, Bereg, Csik, Hajdu, Háromszék, Hont, Hunyad, Liptó, Maros-Torda, Moson, Szabolcs, Szolnok-Doboka, Udvarhely, Ung és Zólyomban. — A választó polgárok száma 2-5 ezer közt van a következő vármegyékben: Alsó-Fehér, Besztercze-Naszód, Csanád, Csongrád, Esztergom, Fogaras, Kolozs, Nagy-Küküllő, Nagy-Szeben, Torda-Aranyos, Turócz és Ugocsában, legkevesebb választó pedig Kis-Küküllő vármegyében van, ezeknek száma 1611.

— **Zászlók és diszitések,** tekintettel a közelgő választásra, a megrendelés vétele után nyomban elkészittetnek és elküldetnek. Csinos s mindenféle nagyságu zászlók, az ország czimerével ellátva, a legpompásabb kivitelben kaphatók. Jelvények a legkülönfélébb alakokban, a legcsinosabb összeállitással azonnal elkészittetnek s bármely választókerületre leendő elküldéssel. Tekintettel azon ujabb intézkedésekre, hogy a törvényhatóságok, a közhatóságok zászlói az ország czimerével látandók el, azoknak uj zászlóik beszerzéseinél különös figyelmebe ajánlom régi s jóhirü czégemet: Bisonius Karl. F. Bécs, I. Singerstrasse.

— **Jelzálog-kölcsönök** szerzésére, konvertálások keresztülvitelére ajánlkozik a közkedveltségben álló „Agrária" bankforgalmi intézet Budapesten, Kerepesi-út 73 sz. alatt, mely többek közt a Hollandiai Hitelbank vezérképviseletét is birja. E jeles vállalat földbirtokosok és háztulajdonosok részére 3%—4% mellett eszközöl ki kölcsönöket elsőrendü pénzintézetektől és visz keresztül konvertálásokat. Levélbeli tudakozódásokra díjmentesen ad felvilágositást.

Csarnok.

Feltámadunk.

Irta: BOROVITZ GIZELLA.

Halál! Összpontositása az enyészet, a rombolás, a lét megszünése borzalmas fogalmainak!

Az enyészet szomorú szinterét, a temetőben domborodó halmokat virágokkal, égő lámpácskákkal diszitik a kereszténység legkegyeletesebb ünnepén. Mily magasztos, mily fenkölt ezen szokás!

A pogányok áldoztak elhunytak sirjainál, ha a halottnak kedveskedni véltek; vagy ha képzelt haragját akarták elháritani, kiengesztelni véltek kincsesel, levágott hajfürtökkel és nagyon sok esetben még emberélettel is.

A mózes vallásunk ujévök előtt mennek szeretteik sirjaira; ott imádkoznak halottaik lelki üdvösségéért és minden nagy ünnepjük másodnapján nyilvános isteni tiszteletet tartanak a synagógákban. Gyönyörü, lélekemelő ima az, melyet akkor mondanak. Szivből jön és szivhez talál.

De oly általános jellegü, oly — minden szem előtt feltáruló — halotti ünnepe, mint a kereszténynek, egy hitfelekezetnek sincs.

Mily szép az, ha csoportosan kivonulnak a temetőbe, abba a gyengéd kezek által feldiszitett Isten kertjébe; megkoszoruzzák nagy halottjaik sirjait, hymnusokat énekelnek, remek emlékbeszédeket tartanak! Akkor az emlékezetben ujra felélednek a porladozó tettei. Feltámad!

De van ennél a jelenetnél még szebb, még szomorúbb, még magasztosabb. Gyászba öltözött lányka zokogva borul egy kettős hantra. Sirva rebegi el imáját szeretett szülei sirhalmán. „Drága szüleim, miért mentetek el tőlem, miért hagytatok szegény lányatokat itt egyedül? Miért nem vittetek el magatokkal? — Oh, mily keserü mily panaszos a más kenyere! Mennyire fáj az idegen dorgálása, szitka! Oh, hányszor vagyok magamra hagyva, hideg szobában, éhen, és sirva vágyom utánatok!"

A lánykához oda hallatszik a temető tulsó oldalán éneklő kar hymnusza. Figyelni kezd. Elapadnak könnyei; lassan, akaratlanul a nagy halott sirja felé irányulnak léptei. Mily boldog is az ifjuság!

Ott a nagy temető legszomorúbb táján; oti, hol annak a sok apró hantnak a birodalma terjed, abban a kis alig domborodó halmocskák siváságában, hova a nagy kaszás a jövő generátiót fejletlenül, éretlenül letarolja, hova a kérlelhetlen halál a szerető anya kebléről, a jajgató anya karjából a számtalan gyermekbaj, de legkivált a kisdedek fojtó angyala, a halála a tudománynak, ma már félig ártalmatlanná tett diphteritis áldozati aluszszák édes, örök álmukat; ott egy kicsi, fehér márványszobrot görcsösen átkarolva, szivszaggatóan kesereg egy megtört anya. Haját tépve a piczi sirra veti magát és kesereg bánatosan, vérdermesztőn: „Imádott, szép fiam, drága angyalom, miért mentél el tőlem, miért tetted oly boldogtalanná szerencsétlen anyádat? Életem egyetlen reménye te voltál, érted szenvedtem, érted örömmel dolgoztam, boldog voltam, mig téged dédelgethettelek! — Mily isteni szép voltál, mily reményeket tápláltam irántad, mily rózsásnak képzeltem a jövőt! Eg ura, miért szólitottad el tőlem? Megirigyelted boldogságomat, vagy meg akartál büntetni hivalkodásomért? Miért nem raboltál meg eszemtől? Miért nem vettél el engem is? Angyali magzatom, látsz-e engem? Látod-e, mily egyedül állok a világban? Apád látva halálod fölötti kétségbeesésemet, vigasztait, azt mondván: veszteségemért azzal fog kárpótolni, hogy megkétszerezi irántami szerelmét — és mint váltotta be szavát! Elhagyott, pedig mint szerettem! Reményem kihalt, könyérkeresőm sincs, vágyódom az örök szender után. Oh, miért nem haltam én te helyetted? Miért szakadt le a viruló bimbó, miért nem hervadt el inkább a megérett növény? Nincs igazság az égben, ha ilyen gyász érheti az anyát!

Ajultan viszik el az anyát a sirdombról. A fehér kis szoborra, a név alá a következők vannak vésve:

„szül. 1873. szeptember 30.
megh. 1877. január 7.

Gyönyörü szépséged, bámulatos eszed
A földi enyészed martaléka lett.
Anyád s apádért, ki hőn imádva szeret,
Könyörögj annál, ki angyalává tett!"

Szegény anya! Huszonhárom éves volna most fia, mily vigaszt, mily támaszt lelne benne. Tizenkilencz éve, hogy eltemette, hogy szivén olyan sebet ejtett és még most is sajog! No csüggedj, szegény asszony, a túlvilágon tárt karokkal vár magzatod és ha majd a Messiás jő és ujra életre ébreszti a szunnyadókat, idelent is egyesitve leszel fiaddal, mert hidd el — feltámadunk!

Valahányszor elhaladok . . .

Valahányszor elhaladok
Ablakidnál édesem,
Szivem erősebben dobban
Mert megérzi, hogy közel van
Az, a kié életem.

*

Ma is, midőn arra mentem,
Vágytam látni szép szemed.
Láttam, — bár ne láttam volna —
Szivem most úgy nem sajogna
Más karolt át tégedet.

*

Ablakoddal szemben álltam,
Pár perczig néztem reád,
Pir futotta el orczámat
Szemem fájó könybe lábadt,
S búsan ballagtam tovább.

B. Virágh Géza.

Foulárd-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkint — japáni, chinai, s. a. t. a legujabb mintázattal és szinekben, ú. m. fekete, fehér és szines **Henneberg selyemet** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, csikos, koczkázott, mintázott damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szin és mintázattal s. a. t. a megrendelt áru **postaber és vámmentesen a házhoz szállitva és mintákat küld postafordultával:** ***Henneberg G.*** **(cs. és k. udvariszállitó)** ***selyemgyára Zürichben.*** Svájczba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom és művészet.

— **Pusztaszer romjai feliratát** viseli a most megjelent „Magyarország a millenium idejében" czimü diszmü 4. füzetének első lapján található remek kivitelü kép. Pusztaszer, honfoglaló őseink első országgyülésének helye, nagyon virágzó, népes község volt, a hol legelső királyaink valamelyike templomot épittetett. E templom körülbelül 500 évig állhatott fenn s 1556 óta, a midőn török csapatok feldultak, csak a romok merednek ég felé, daczolva a századok viharával. E romnak művészi kivitelü reprodukcziója van e füzetben bemutatva. A füzet folytatólagos képei a következők: A király a Ludoviceumban. A királyi vár alapkőletétele. Czigánytábor a kiállitáson. Óshalászati kiállitás. Korzó, szökőkút, iparcsarnok. Pusztaszer és az aranykönyv pavillonja. Közlekedésügyi csarnok. Ős-Budavára: a mecset, királypavillon, a bazár, a kiállitáshoz vezető hid. Széchenyi-tér Pécsett. Kiállitási képek: A „Dynamit Nobel" pavillonja. A pozsonyi dynamit és lőporgyár. Brachfeld Sigfried és Fia kiállitása. Lord és társa czég pavillonja. Ehhez hasonló diszmü ilyen tartalommal hazánkban még nem jelent meg s igy a legjobban ajánlhatjuk olvasóinknak. A mű 6 füzetből fog állani. Minden egyes füzet ára 40 kr. Kapható minden budapesti és vidéki könyvkereskedésben; megrendelhető a kiadóhivatalban Budapesten, VI., Teréz-körút 38., félemelet (Knnosy Vilmos és Fia műiutézetében).

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal.				
Középeurópai idő.	reggel	d. e.*		d. u.	este†
Köszeg ind.	4^{50}	8^{05}	11^{51}	4^{26}	8^{45}
Lukácsháza (m. h.)	5^{03}	8^{19}	12^{04}	4^{40}	8^{59}
Német-Gencs (m. h.)	5^{19}	8^{35}	12^{20}	4^{57}	9^{15}
Szombathely érk.	5^{33}	8^{50}	12^{34}	5^{12}	9^{30}
Szombathely ind.	6^{45}	11^{04}	3^{15}	7^{05}	9^{55}
Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	11^{19}	3^{31}	7^{21}	10^{10}
Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	11^{35}	3^{48}	7^{38}	10^{27}
Köszeg érk.	7^{31}	11^{47}	4^{01}	7^{51}	10^{40}

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

† Csak nyáron vasár- és ünnepnapokon közlekedik

Magyar királyi államvasutak.

Budapestre.

Szombathely	éjjel	2.40	reggel	8.56	d. u.	12.39	este	10.48
Vép . . .	„	2.56	„	—.—	„	12.52	„	11.01
Sárvár . .	„	3.26	„	9.21	„	1.15	„	11.26
Kis-Czell .	reggel	4.46	„	9.50	„	2.18	„	12.06
Győr . . .	d. e.	10.34	„	11.18	„	5.03	„	2.38
Bpestre érk.	d. u.	1.25	d. u.	2.10	este	9.20	„	7.30

Budapestről.

Budapest .	regg.	8.35	d. n.	1.35	d. u.	2.05	este	9.30
Győr . . .	d. e.	11.30	„	4.35	„	5.30	„	2.10
Kis-Czell .	d. u.	1.49	este	6.03	este	8.49	„	4.11
O.-Asszonyfa	„	—	„	—	„	—	„	—
Sárvár . .	„	2.23	„	6.26	„	9.34	„	4.45
Vép . . .	„	2.49	„	—.—	„	10.07	reggel	5.12
Szombath. é.	„	3.02	„	6.58	„	10.23	„	5.25

Déli vasut menetrendje.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely . . .	reg 4.00	reg. 5.52	d. e. 11.00	d. u. 4.39
Acsád	„ 4.18	„ 6.07	„ 11.13	„ 4.55
Bécsbe érk. . . .	„ 9.00	„ 9.40	d. e. 2.40	„ 8.58

Bécs felől Szombathelyre indul.

Bécs	regg. 7.20	délb. 1.35	d. u. 5.05	est. 7.40
Acsád	„ 10.41	„ 4.55	„ 9.08	éj. 12.20
Szombath. é . . .	„ 10.55	„ 5.07	„ 9.22	„ 12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombathely . . .	d. e. 11.07	este 5.17	éjjel	12.51
Dömötöri	„ 11.23	„ —.—	„	1.10
Molnári	„ 11.32	„ —.—	„	1.21
Győrvár	„ 12.—	„ —.—	„	1.53
N.-Kanizsára érk. .	„ 1.34	„ 10.15	„	3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	éjjel 12.45	reggel 8.55	d. u.	2.05
Győrvár	„ 2.39	„ —.—	„	8.38
Molnári	„ 3.14	„ —.—	„	4.05
Dömötöri	„ 3.27	„ —.—	„	4.15
Szombathelyre ér. .	„ 3.47	„ 10.51	„	4.31

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	regg.	5.45	d. u.	3.14	éjjel	7.—
Kis-Unyom	„	5.55	„	3.27	„	—.—
Egyházas-Rádocz . . .	„	6.12	„	3.40	„	—.—
Körmend	„	6.26	„	3.53	„	7.28
Csákány	„	6.41	„	4.06	„	—.—
Rátót	„	6.51	„	4.15	„	7.44
Szt-Gotthárd	„	7.11	„	4.33	„	7.59
Gyanafalva	„	7.38	„	4.50	„	8.10
Grácba érkezik	d. e.	10.25	este	7.35	„	9.40

Szabás, varrás

és **minta rajzolásban** alapos oktatást nyerhetnek intelligens hölgyek rövid idő alatt.

Ugyanott fehér és szines **himzés** tanulható.

Vidéki hölgyek teljes ellátásra elfogadtatnak.

Bővebb tudósitás kapható **Jurisits-tér** (belváros) **55.** házszám I. emelet.

Haszonbéri hirdetmény.

Főméltóságu Herczeg Esterházy Pál Úr hitbizományához tartozó, Vasvármegyében Német-Gencs községében (fél órai távolságban Szombathelytől) levő 3 alul csapó kerekü u. n. „felső lisztörlő malom“ összes tartozékaival, 17 katasztrális hold 350 □ öl rét- és szántóföldde, f. évi november hó 22-én árverés utján, 1897. évi január hó 1-jével számitandó 3, esetleg 6 évre, haszonbérbe fog adatni.

A haszonbéri feltételek alulirt tiszttartóságnál mindenkor betekinthetők.

Köszeg-lékai uradalom tiszttartósága.

Nincs többé szükség vegyi festéssetre.

Mindenki otthon festhet minden szinben és árnyalatban ruhát és fehérnemüt

TIZ PERCZ ALATT.

Korszakalkotó találmány 500% megtakaritással.

MAIPOLE SOAP

angol festő szappan.

Legujabb találmány házi festésre. Fest minden szinben és árnyalatban.

Tizenöt percz alatt mindenki egy kevés forró vizzel és ezzel az angol festő **szapannal ruhát, bluzt, függönyt, zsebkendőt, selyem- és czérna keztyüt, inget, harisnyát, gallért, selyem szöveteket, szalagot, csipkét, atlaszt, bársonyt, strucz-tollat, háncskalapokat** stb. megfesthet. **A festés szintartó és el nem fakul! Minden ruhát ujjá és moderné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rontja. Egy darab ára 40 kr. (Fekete 50 kr.)** a ezzel egy női blouse megfesthető. Minden darabhoz használati utasitás van mellékelve.

Szabadalmazott az egész világon!

Vezérképv. Ausztria-Magyarország, Balkán államok, Görög- és Törökországban

Bécsben MARIAHILFERSTRASSE 105.

Sonnenschein Lipót, BUDAPEST, V., Bálvány-utcza 5.

Mindenütt kapható.

Egy mintadarab 45 kr. (bélyeg) beküldése ellenében bérmentve küldetik.

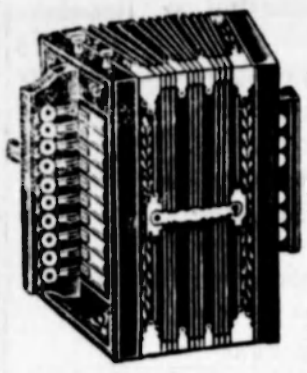

Csak $4\frac{1}{2}$ frtért

szállitom világhirü

„Bohemia“

nevü vonó-harmonikáimat hosszu kelepel és valódi gyöngyház-táblácskákkal.

A hangszer kettős fuvóval, 11 rétü erős bőrrel és ezen erős ércz-sarokvédőkkel van ellátva.

A hangok egyes lemezeken vannak elhelyezve, miné fogva a harmonika nagyszerü hangot ad.

401 hangos	2 sorozatos	$15\frac{1}{2}$ × 33	cm. nagys.	= $3\frac{1}{2}$ frt
60 „	3 „	17 × 34	„ „	= $5\frac{1}{2}$ „
80 „	4 „	$17\frac{1}{2}$ × $34\frac{1}{2}$	„ „	= $6\frac{1}{2}$ „

Ontanulásra való utasitás ingyen Szállitás és csomagolás 60 kr. Illusztrált árjegyzék ingyen.

Schuster C. A. vonó harmonika-késztiő. **Graslitz.**

Szétküldés utánvétellel. — Átcserélés megengedtetik. Összeköttetés elárusitókkal kerestetik.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatásu szer **Réthy**-féle

Pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Egy doboz ára **30** kr. Oly helyekre, hol raktár nincs, 5 dobozzal 1 frt 50 krért küld bérmentve.

Réthy Béla gyógyszerész Békés-Csabán.

Képviselőségek

és

ügynökségek

törvényesen megengedett

sorsjegyeknek

havi részletfizetésre

való eladására

betölthetők egy elsőrangu bankháznál (részvénytársaság) **magas jutalék** és **fixum** mellett.

Ajánlatok **„Kiváló erő“** jelige alatt

Eckstein Bernát

hirdetési irodájába

Budapest, fürdő-utca 4. sz. intézendők.

Cseresznye- és meggyfa-csemeték nagymértékben való eladása.

Eladásra szánt készlet: cseresnyéből 80,000 drb, meggyből 50,000 drb.

Cseresznyefa-csemeték árai: a 160—200—240 centiméter magas hajtással biró, gazdag gyökerü, életerős, 1—2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) **20** krtól **40** krig.

Meggyfa-csemeték árai: az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerü, igen szép fejlődésü, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) **20** krtól **50** krig.

Nagybani árak										
100 drb	40 kros csemete	1 vagy	más	fajban	38 frt	100-ankint
250 „	40 „	„	1	„	„	„	36 „	
500 „	40 „	„	1	„	„	„	34 „	
1000 „	40 „	„	1	„	„	„	32 „	
5000 „	40 „	„	1	„	„	„	30 „	

A 4—5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt, 500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogós Korai májusi cseresznye, Badacsonyi óriás, Ferencz császár ropogósa, Dönniss sárga ropogósa, Hedelfingeni óriás, Dr. Entz feketéje, Schneider kései ropogósa, Coburgi korai fekete, Glocker óriása, Büttner kései ropogósa, Mezel ropogósa, Renerchen ropogósa, Heintze korai cseresznyéje, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznódi fűszeres, Jaboulay ropogósa, Hollandi herczegnő, Kanizsai fekete, Esperen ropogósa stb. stb. stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Kőrösi meggy (Spanyol meggy), Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő, Eugenia, Váltva érő, Oigniesi apátnő stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kivül adatnak ki, **körte, alma, szilva, őszi** és **hajszinbaraczk, lasponya, birs- és eperfa-ojtványok** úgy gazdasági, mint törpére nevelt 1—2—3—4 éves példányokban, még pedig gazdag fajválaszték mellett. A csemeték tisztán homok talajon nevelkedtek s ezért gazdag gyökérzet s biztos fogalmazási képességel birnak, ezen felül hiteles fajúak edzett természetűek, egészségesek, hosszu életűek és igen olcsók is. Adatik ki fentieken kivül 1—2—3—4 éves vadoncz is, körtéből, almából, doucinból, paradicsom-alma, birs, keszthelyi szilva, duránczai szilva, Prunus Myrobolana, Saint Julien, kökény, mandula, sárga baraczk, cseresznye, fekete meggy, sajmeggy és sparból, melyeknek árai erősség (vastagság szerint) **1000**-kint **5·85** frtról **19·80** frtra emelkednek.

Az **UNGHVÁRY LÁSZLÓ-féle czeglédi** gyümölcsfa-iskola ma már 140 hold terjedelmü. Van benne 1,00.000 nemes és 15,000.000 vadoncz csemete s igy az ma már, mint tisztán gyümölcsfa-iskola a föld kerekségén található ilynemü telepek közt az első helyen áll. Egyébként is nagyot haladt az **Unghváry László-féle czég** egy év alatt, hogy a telepet (száraz idére való számitással) artézi kúttal látta el; nemkülönben a sok eső, illetve csapadékos időre való számitás salvizlevezető árkokat létesit. (Ezen munkálatok tavaszig mind befejeztetnek). Kiültet ez év őszén és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Ténylog megkezdte a diszbokrok és diszfák, valamint a rózsatenyésztést is. Boldogult **Berseski Mátének** úgy a mezőkovácsházi, valamint kunágotai kiserleti telepe a czég tulajdonába ment át. A czég, mint életképes vállalat, **Kecskeméten** is létesit egy nagyobb szabásu, 449 holdas gyümölcsfa-iskolát. Stb. stb.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Keszegen.